

Ὡστε ἡ Ἑλλάς ἐδημιούργησε καὶ ἀξιωματικούς ἀμφι-
βίους.

Ὁ βασιλεὺς μᾶς ἐφάνη κάλλιστα γνωρίζων τὰ γυμνά-
σια καὶ μάλιστα ἀνυπομονῶν διὰ τὸ φοβερὸν συζητητικὸν τὸ
ὁποῖον ἀνέπτυσσον ὅλοι οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί. Ἐταξε
μάλιστα δύο ἀνθυπασπιστὰς ὡς δύο σταθερὰ σημεῖα, ἐν
μέσῳ τῶν ὁποίων νὰ γίνῃ ἡ διέλασις διὰ νὰ μὴ χάσουν τὰ
διάφορα τάγματα τὸν δρόμον των ἐν τῷ λαβυρίνθῳ τῆς
συζητήσεως.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Σύνοψις τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἐφευρετοῦ Γρυπάρη ἐν τῇ
Πλατεῖᾳ Συντάγματος :

— Σφάξατέ με, σουβλίσατέ με, κρεμάσατέ με, παλου-
κώσατέ με, μαδήσατέ με, ἀλλὰ . . . ἐλεήσατέ με.

Δίδυμον τηλεγράφημα τοῦ κ. Δημάρχου μας πρὸς τὸ περὶ
Ἀθηνᾶς σταλὲν πρὸς τοὺς συναδέλφους του Παρισίων καὶ
Λονδίνου θὰ ἦτο τὸ ἐξῆς :

«Τώρα ὅτε ὁ κ. Βούβουλης καταγίνεται εἰς τὴν ἀποτορ-
πίλωσιν τῆς Ἑλλάδος, σταυρὸς ῥιφθεὶς εἰς τὴν Δεξαμενὴν
ἐβουθίσθη καὶ ἐπλεεν ὑποδρυγίως. Ὅταν δὲ ἀνελευσθῇ γράμ-
ματα φωτεινὰ ἐφάνησαν : **ἐν τούτῳ Νίκα.**»

Ὁ ἀναγινώσκων ἄρθρα ἀντιπολιτευόμενα ἐν τῷ Τηλε-
γράφῳ δύναται νὰ συντάξῃ κατὰ τὸν τύπον τοῦ Καζαρία
Κορομηλᾶ τὸ ἐξῆς προφητικόν :

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

Κ. Δὲν μοῦ λέγεις, ἀδελφε, τί πρᾶγμα εἶναι ὁ φωνο-
γράφος ;

Γ. Ἑλληνικὰ δὲν ἤξεύρεις ; γράφει φωνάς.

Κ. Δὲν σὲ ἐρωτῶ τοῦτο, ἀλλὰ θέλω νὰ μάθω πῶς τὰς
γράφει καὶ ἔπειτα τὰς ὁμιλεῖ.

Γ. Ἐχεις τὸν φωνογραφοφῶνον.

Κ. Τίποτε δὲν μοῦ λέγεις ; γινώσκω τὸ ὄνομα καὶ δὲν
ἤξεύρω τὸ πρᾶγμα.

Γ. Ἴνα σοὶ ἐξηγήσω τὸν φωνογράφον, ἀπαιτῶ νὰ προ-
σέχῃς.

Κ. Λέγε καὶ μὴ σοὶ μέλει.

Γ. Κράτει ταύτην τὴν πυράγραν (τσιμπίδα) ἀπὸ τὸν
κρίκον της, κτύπα τὴν μὲ ἐν ξύλον εἰς τὸ κάτω μέρος, ἀ-
κούεις κτύπον καὶ συγχρόνως βλέπεις τὴν πυράγραν νὰ
τρέμῃ, νὰ πάλληται, νὰ κτυπᾷ τὸν ἀέρα, νὰ πάλληται
τότε καὶ ὁ ἀήρ ὅλος, δηλαδὴ ὁ ἀπὸ τὴν πυράγραν ἕως εἰς
τὸ ὠτίον μας καὶ πλέον ἔσω ἕως εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ ὠτίου,
ὣν φράττει μία μεμβράνα (τυμπανόφραγμα) λεπτή, πάλ-
λεται τότε ἐπίσης καὶ αὕτη καὶ τοὺς παλμούς τῆς μεμβρά-
νης αἰσθάνεται ἐν νεῦρον, τὸ ἀκουστικόν, ἐνδότετα κεκρυμ-

Παγετώδης καιρὸς. Χιόνες ἐπὶ τῶν ὁρέων ἰδίως. Τὰ πο-
λιτικά ἡρεμοῦσιν ὡς ἐκ τῶν ἑορτῶν, οὐχ' ἦττον συνεντευ-
ξεις τινες ἀνησυχοῦσι τοὺς μᾶλλον ὑπόπτους. Ναυάγια ἐν
τῇ Βαλτικῇ σπουδαῖα καὶ τρικυμία ἐν τῷ Ὀκεανῷ. Ὑπουρ-
γικὴ ἐφημερίς γράφει ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως. Καταιγὶς
ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ.

Ἡ θέσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κλονίζεται.
Τὰ κατ' αὐτοῦ ἄρθρα ἐν τῷ Τηλεγράφῳ γράφονται ἐκ συμ-
παιγνίας μετὰ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως. Ἀναφέρεται
ὡς πιθανὸς διάδοχος ὁ κ. Σωτήριος Πετιμεζᾶς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι
ἐπὶ τῆς δευτέρας πολεμικῆς ὑπουργείας τοῦ κύρ Σωτήρη θὰ
φθάσωμεν πλέον ἕως εἰς τὸν Δομοκόν.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀναφαίνονται μεταφραστικὰ ἀρι-
στοურγήματα ἐν τῷ τύπῳ μας.

Πῶς νομίζετε ὅτι μεταφράσθῃ ὑπὸ τῆς «Πρωίας» τῆς 7
Ἰανουαρίου τὸ *dommages-intérêts* ;

— Ζημίαι καὶ διαφέροντα !

Εἰς δὲ τὴν «Ἐλευθερίαν» τοῦ κ. Σιβίνη εἶδομεν ὥραϊον
τυπογραφικὸν λάθος :

Σιβινική κυβέρνησις ἀντὶ σινική !!

Ἰταλικὴ τις ἐφημερίς ἔγραψεν ὅτι ἐν Ἀθήναις ὁ Τάνερ
ἠδύνατο ἐπὶ ἐνενηντα ἡμέρας νὰ παρατείνῃ τὴν νηστείαν
του, πίνων μόνον ὕδωρ, διότι τὰ νερά τοῦ κ. Σούτσου πε-
ριέχουν καὶ φαγιά ἐντὸς αὐτῶν.

μένον καὶ οὕτω γίνεται ὁ ἦχος τῆς πυράγρας ἀκουστός
Ἐνόησας ;

Κ. Διὰ καλῶς· νὰ σοὶ τὸ ἐπαναλάβω· χωρὶς νὰ πάλ-
ληται ἡ πυράγρα, χωρὶς ἀέρα καὶ χωρὶς τοῦ αἰσθητηρίου
τῆς ἀκοῆς, ἦχος δὲν γίνεται.

Γ. Εὖγε !

Κ. Σὺ μοι εἶπας πῶς ἀκούω, δὲν μοι εἶπας ὅμως πῶς
ἀκούει καὶ ὁ φωνογράφος καὶ πῶς ἔπειτα ὁμιλεῖ.

Γ. Ἀκουσον καὶ τοῦτο. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁμιλῶν εἰς τὸ
ὄργανον, ἐφαρμόζει τὸ στόμα εἰς μίαν χώνην (χωνί), ἥτις
δὲν ἔχει καλαμίσκον (μασοῦρι) ἀλλ' ἐνθα κολλᾶται ὁ κα-
λαμίσκος ὑπάρχει κολλημένη μία μεμβράνα, ἥτις φράττει
τὴν ὀπὴν τῆς χώνης, ἡ δὲ μεμβράνα αὕτη ἔχει προσηλω-
μένην ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς μίαν ἐγκεν-
τρίδα (μύτην ἀπὸ βελόνην) γίνεται τότε ὅ,τι καὶ διὰ τῆς πυρά-
γρας. Ἀντὶ τοῦ κτύπου τῆς πυράγρας ἔχομεν τὴν φωνήν,
ἥτοι ἅπας ὁ ἀήρ ἀπὸ τὸν λάρυγγα ἕως εἰς τὸ στόμα πάλ-
λεται καὶ τὴν παλμικὴν κίνησιν του παραλαμβάνει ὁ ἀήρ
τῆς χώνης καὶ οὗτος τὴν διαδίδει ἐντελῶς ὁμοίαν εἰς τὴν
μεμβράναν· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεμβράνα παλλομένη φέρεται πρὸς
τὰ ἔξω, φέρεται δὲ συγχρόνως πρὸς τὰ ἔξω καὶ ἡ ἐγκεν-
τρίς· ἂν λοιπὸν πλησιέστατα εἰς τὴν μεμβράναν τὴν παλ-
λομένην θέσωμεν τὴν χεῖρά μας θέλει τὴν κεντῇσιν ἡ ἐγ-
κεντρὶς τόσας φορές κατὰ 1" ὅσους παλμούς θέλει ἐκτελέ-

Θέτομεν τὸ ἐξῆς ζήτημα ἀναμένοντες διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀπαντήσεις :

ZHTMA

*Όταν ή σύζυγος γίνεται άμαξηλάτης, τί γίνεται ό άμαξηλάτης ;

Ἰδοὺ ἡ ἰδική μας :

Γίνεται σύζυγος.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΕΙ.

(Ἄπ' ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ)

Ἡ μεγάλη ἀξία τῶν ἔργων τῆς γλυπτικῆς ἀνεγνωρίσθη τόσον πολὺ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως, ὥστε ἐξετέθησαν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ ἡ θεὰ των προσφέρεται δωρεάν.

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ ῥάκη, τὰ κόκκαλα καὶ ἡ κόπρος
ἐγίναν ἀντικείμενα ἐμπορίου λίαν κερδοσκοπικοῦ, φαντα-
σθῆτε ποῖαν σημασίαν ἔχει αὐτὸ τὸ ὄψωρον.

*Ενός ἔργου τοῦ Βιτσάρη οἱ πόδες δὲν λάμπουν ἐκ καθαριότητος.

— Εἶναι τῆς φυσιοκρατικῆς σχολῆς, παρατηρεῖ εἰς, διότι τὰ πόδια εἶναι βρώμικα.

Ἐπαρχιώτης βλέπει τὰς ὁμογενεῖς ταινιωμένας περὶ τὸν βραχίονα μὲ τὰ σήματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ συλλογί-

2002

— Δῖμα θὰ τῆς ἔχουν πάρει.

Εἰς τὸν Μάρκαν τοῦ Πανταζῆ παρατηρήσαμεν ἕν ὄρθον γώνιον τεμάχιον οὐρανοῦ, χρώματος κυανοῦ κομικωτάτου ἐνῷ εἰς τὰς περισκελίδας τοῦ μάγκα δὲν ἐβούττητε τότε βαθιὰ εἰς τὸ κυανοῦν ὁ καλλιτέχνης !

Πολύ φοβούμεθα ὅτι πέρασε τὸν οὐρανὸν εἰς τὰ σκέλη
τοῦ Μάγκκα καὶ τὰ πανταλόνια τοῦ Μάγκκα εἰς τὰ σκέλη
τοῦ οὐρανοῦ.

Ἡ Δερμπίσης εἶναι ἐφευρετὴς νέων χρωμάτων. Ἡ Πνύξ
του εἶναι ζωγραφισμένη—ὄχι, εἶναι πολὺ χονδρὴ ἢ λέξις—
περιχυμένη μὲ αὐγὸ κτυπητὸ ἢ καὶ μὲ σάλτσιν πέρδικας.

Ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ Φιλήματος τοῦ κ. Λύτρα ἐνθυμήθημεν
εὐφυᾶ δημοτικὴν φράσιν λεγομένην ὅταν δύο καθ' ὁδὸν πε-
λαιοῦνται.

Εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν, πρὸ τίνος ἔργου γὰρ
πτικῆς, ἀρκετὰ ἀκόμψου.

— Πῶς ὀνομάζεται;

— Πεπτωκὼς ἄγγελος.

— Νὰ ἦτανε μὲ τὰ σωστά του πεπτωκὸς καὶ τσακισμένος μάλιστα!

σει ἡ μεμβράνα κατὰ 1". Ἀντὶ τῆς χειρὸς θέσωμεν χά-
ρτην, ἐν φύλλον μεταλλικόν, ἡ ἐγκεντρὶς λοιπὸν παλλο-
μένη θέλει τὸ διατρυπήσει, καὶ σχηματίσει ἐπ' αὐτοῦ τό-
σας ὁπὰς εἰς 1", ὅσους παλμοὺς θέλει ἐκτελέσει ἡ μεμ-
βράνα εἰς 1", ταῦτα γίνονται συγχρόνως, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρω-
πος ὁμιλεῖ ἐν τῇ χώνῃ. Ἐνόησας ;

Κ. Ἐντελεστάτα· δηλαδή ὅταν ὁμιλῇ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ χώνῃ, θέτει εἰς παλμικὴν κίνησιν ὠρισμένην τὸν ἀέρα· ἀκούομεν λοιπὸν ἡμεῖς αὐτὸν ὁμιλοῦντα, συγχρόνως ὅμως γίνεται καὶ ἄλλο τι, ἡ αὐτὴ παλμικὴ κίνησις τοῦ ἀέρος θέτει εἰς παλμικὴν κίνησιν τὴν μεμβράνην μὲ τὴν ἐγκεν- τρίδα της καὶ τότε αὕτη ποιεῖ εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον ὠρισμένας ὁπᾶς, τὰς προερχομένας ἐκ τῆς ὠρισμένης φω- νῆς. Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ὁμιλῶν φωνῇ ἤχον ὀξύν, ἥτοι ὕψηλόν καὶ οὐχὶ βαρύν, τί γίνεται;

Γ. Τότε ὁ ἀήρ καὶ ἡ μεμβράνα ἐκτελοῦσι περισσοτέρους παλμούς καὶ ἡ ἐγκεντρὶς ἀνοίγει ὅπως περισσοτέρας εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον συγχρόνως, ὥστε δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀκουσθῇ φωνὴ ὠρισμένη χωρὶς συγχρόνως νὰ μὴ γείνωσι ὅπου ὠρισμέναι εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον ὑπὸ τῆς ἐγκεντρίδος. Οὕτε εἶναι δυνατόν ἡ ἐγκεντρὶς νὰ ἐκτελέσῃ παλμὸν χωρὶς νὰ ἀνοίξῃ ὁπὴν εἰς τὸ φύλλον, καὶ ἀντιπρόφως, ἂν ποτε ἐκτελέσῃ εἰς ὁπὴν ἡ ἐγκεντρὶς ἐκτελέσῃ παλμὸν, ὅν περ

ἔπειτα ἡ μεμβράνα καὶ ὁ ἀὴρ συγχρόνως ἐκτελέσουσι
ποίει τοῦτο, τὸ ἀντίστροφον δηλαδὴ, δύναται;

Κ. Μὲ ἐρωτᾷς σὺ τόδε· ἀφ' οὗ ὁμιλήσῃ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ χώνῃ καὶ ἐκβάλῃ φωνὰς ὠρισμένας, ὅποτε ὠρισμένους παλμοὺς ἐκτελοῦσι συγχρόνως ἢ τε μεμβράνα καὶ ἐγκεντρίς καὶ ὠρισμένας ὅπας ἀνοίγει αὕτη εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον, νὰ κατορθώσω ἐγὼ τὸ ἀντίστροφον κατὰ τὴν τάξιν, δηλαδὴ πρῶτον μὲν νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἐγκεντρίς καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς εἰρημένους παλμοὺς, ἔπειτα δὲ νὰ τοὺς παραλάβῃ ὁ ἀήρ.

Γ. Ναί, τοῦτο, ζήτῳ.

Κ. Καὶ τί ἐκ τούτου θέλει προκύψει; δὲν ἔννοῶ.

Γ. Βισδύουσα πρώτη ἡ ἐγκεντρὶς εἰς τὰς αὐτὰς ὁμογενεῖς διαδοχικῶς, ἐκτελεῖ τοὺς αὐτοὺς παλμοὺς αὐτὴ καὶ ἡ μετὰ τὴν ἐκείνη θράνα της, ἐπομένως καὶ ὁ ἀήρ ὁ ἐν τῇ χώνῃ καὶ ὁ εἰς αὐτὴν ὑπάρχων μέχρι τοῦ ὥτος ἡμῶν· ὁ ἀήρ, κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, λαμβάνει τὴν αὐτὴν παλμικὴν κίνησιν· πῶς θέλει λοιπὸν νὰ μὴ γείνη πρόξενος τοῦ αὐτοῦ ἤχου; Ἴδου ὅτι ἐνόησας τὸν λόγον.

Κ. Ὁχι, δὲν τὸν ἐνόησα.

Γ. Δὲν ἐνόησας ὅτι χωρὶς νὰ φωνήσῃ ἐκ δευτέρου ἄνθρωπος, ἀλλὰ μόνον διότι λαμβάνει ὁ ἀὴρ τοὺς παλμούς τοῦ ἐγκεντρίδου, οἵτινες εἰσὶν οἱ αὐτοὶ μὲ ἐκείνους, οὓς ἔλαβον